

РОК ИЗ ЧЛАНА 38. СТАВ 1. ЗАКОНА О ОДУЗИМАЊУ ИМОВИНЕ ПРОИСТЕКЛЕ ИЗ КРИВИЧНОГ ДЕЛА И ПРАВНОСНАЖНОСТ ПРЕСУДЕ ДОНЕТЕ ПО СПОРАЗУМУ О ПРИЗНАЊУ КРИВИЧНОГ ДЕЛА У СМИСЛУ ЧЛАНА 319. СТАВ 3. ЗКП

Независно од тога да ли је одрицање од права на жалбу странака и браниоца саставни део прихваћеног споразума о признању кривичног дела и донете пресуде, рок од шест месеци за подношење захтева јавног тужиоца за трајно одузимање имовине из члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, рачуна се од дана достављања јавном тужиоцу пресуде која је постала правноснажна истеком рока за изјављивање жалбе прописаног у смислу члана 319. став 3. ЗКП.

Из образложења:

„У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног, истиче да је нижестепеним решењима о трајном одузимању имовине од окривљеног повређен Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, конкретно члан 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, којим је прописано да се рок од 6 месеци за подношење захтева за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела рачуна од дана достављања писменог отправка правноснажне пресуде јавном тужиоцу.

Према стању у списима предмета, пресудом Вишег суда у Београду - Посебно одељења за организовани криминал, прихваћен је споразум о признању кривичног дела, закључен између Тужиоца за организовани криминал и окривљеног, те је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 8 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Заменик тужиоца за организовани криминал, бранилац и окривљени, сагласно су се одрекли права на жалбу против наведене пресуде, која је донета на основу споразума о признању кривичног дела.

Тужилац за организовани криминал је Вишем суду у Београду - Посебном одељењу за организовани криминал, поднео захтев за трајно одузимање имовине од окривљеног.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да јавни тужилац подноси захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела у року од 6 месеци од дана достављања правноснажне пресуде, којом је утврђено да је учињено кривично дело из члана 2. тог закона.

Одредбом члана 275. став 1. ЗКП, пресуда постаје правноснажна када се више не може побити жалбом или када жалба није дозвољена.

Увидом у списе предмета, утврђује се да је Виши суд у Београду - Посебно одељење за организовани криминал прихватио споразум, донео и објавио пресуду 22.05.2018. године, па како је у истој, у поуци о правном леку, навео да је против те пресуде дозвољена жалба у року од 8 дана од дана пријема писменог преписа пресуде, из ограничених разлога (због постојања основа из члана 338. став 1. ЗКП или ако се пресуда не односи на предмет споразума), јасно је да је погрешан и неоснован став подносиоца

захтева да је ова пресуда постала правноснажна даном доношења, при чему има у виду само чињеницу да су се странке и бранилац одрекли права на жалбу.

Супротно томе, ова пресуда је постала правноснажна, у складу са цитираном одредбом члана 275. став 1. ЗКП, када се више не може побијати жалбом, односно истеком рока за жалбу (од 8 дана). Како је ова пресуда Тужиоцу за организовани криминал достављена 28.05.2018. године, а у конкретном случају жалбе на пресуду није било, то пресуда извесно није постала правноснажна (нити је могла постати) пре истека рока за жалбу од осам дана, дакле пре 05.06.2018. године, па је рок од 6 месеци из члана 38. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела још текао на дан 30. новембра 2018. године када је јавни тужилац поднео захтев за трајно одузимање имовине проистекле из кривичног дела.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да је наведени захтев Тужиоца за организовани криминал неблаговремен, оцењен је неоснованим и донета одлука на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.“

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз ОК 32/2020 од 20. јануара 2021. године, усвојена на седници Кривичног одељења од 22.3.2021. године)